

MAX BRUGER MACS

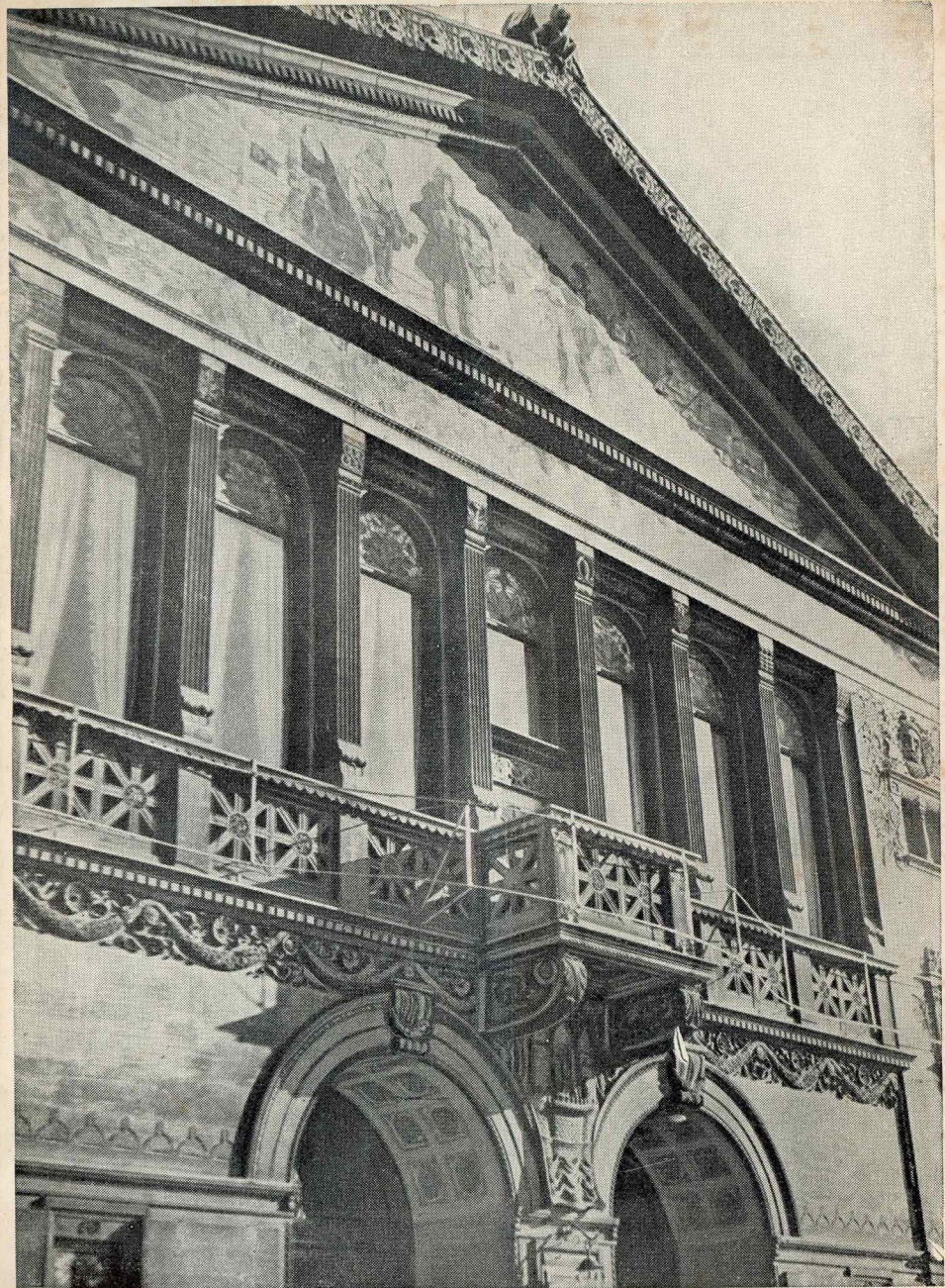
efter at have røget, for MACS giver behagelig frisk Aande og klarer Stemmen. — Dette Verdensmærke blandt Tandpastaer har opnaaet sin store Berømmelse, fordi MACS gør gule Tænder hvide — og modarbejder Tandsten.

Kæmpe-Tube... 2.25
 Stor Tube 1.50
 Normal Tube ... 0.75

MACS TANDPASTA med BRINT OVERILTE

Generalrepræsentant:
 Willy Rasmussen & Co., København.

faas i alle førende
 Parfumerier, hos
 Købmænd o. s. v.

Moderne Haarpleje
Effektiv Hudpleje

er det fundamentale i min moderne Salon. —
Alle tekniske Hjælpemidler og et veluddannet
Personale gør mig i Stand til at garantere
gode Resultater.

Fru QUADE NIELSEN

St. Torv 18 (Borgporten). Telefon 4990.

MAX HANSEN spiller i »En yndig Pige« paa Aarhus Teater. Det er den populære dansk-internationale Gæsts første Aarhusgæstespil.

KAREN MØLHOLT

HELGE RUNGWALD

KAREN MEYER

MAX HANSEN

PAA AARHUS THEATER

Et Max Hansen-Gæstespil vil paa ethvert Teater være en Begivenhed, der er værd at regne med baade i Publikums Bevidsthed og i Billetkontorets Regnskaber, og paa samme Maade vil det gaa her, naar vi nu faar »den lille Caruso« med den store sceniske Karriere at se og høre.

Efter en tidlig Start som Operettesanger og Solist i Danmark og de danske Provinser søgte den rigt begavede og energiske Max Hansen til Udlandet, og her naaede han paa forholdsvis faa Aar, hvad der kun lykkes for Eneren: at skabe sig en saa betydelig Position indenfor melleuropæisk Teater, at Forfattere og Komponister skrev for ham, at Teatre og Filmsselskaber kæmpede om ham. I Wien og Berlin gik han fra Sejr til Sejr, og fra talrige Teatre i andre Storbyer var der ustandselig Bud efter ham.

I 1934 vendte Max Hansen tilbage til Danmark til sit første danske Gæstespil som international Operette-Stjerne. Det var paa Dagmar-teatret, han spillede, og han kom, saa og sejrede stort som Paul i »En yndig Pige«, den samme Rolle, i hvilken Aarhus Theater introducerer ham for det jyske Teaterpublikum.

Efter 2 Maaneders Forløb sluttede Dagmar-teatret-Gæstespillet med røde Lygter og Sorg over Afskeden, men i Wien ventede nye Opgaver, og der gik nogle Aar, inden Max Hansen kunde vende tilbage til København. I de sidste Par Aar har Max Hansen imidlertid boet fast i Danmark, og selv om København har maattet dele ham med Stockholm, Oslo og Gøteborg, har han haft Tid til at slaa sit Navn som Publikumsyndling fast i »Den skønne Galathea«, »Nitouche« og sidst i »Axel i den syvende Himmel«.

Nu byder de danske Provinsscener, Aarhus Theater og Odense Teater, ham hjertelig Velkommen. Ogsaa her har vi Brug for hans straalende Humør, hans Festivitas og stadige Oplagthed; ogsaa her har vi Sans for det sceniske Talent, der med den største Selvfølgelighed af Verden kan fremkalde det sunde Smil, den sunde Latter, og som i sine Virkemidler altid kender Forskellen paa Vid og Pjæt, kort sagt for en Lystspilskuespiller, en Operettekunstner af det helt store Format.

EN YNDIG PIGE

Lystspil med Musik i 4 Billeder af RALPH BENATZKY

Musik af RALPH BENATZKY

Oversat af VIGGO BARFOED og PAUL SARAUW

Den musikalske Ledelse: OVE PETERS

Dekorationer: RUDOLF HENRIKSEN

PERSONERNE:

Brandt, Chokoladefabrikant	Max Ibenfeldt
Annette, hans Datter	Karen Meyer
Paul Normann	Max Hansen (som Gæst)
Felix Munck	Helge Rungwald
Kontorchefen	Karl Jørgensen
Luise, hans Datter	Astrid Villaume
Rose	Karen Mølholm
Henrik	Erik Hofman
Julie	Else Kornerup
Chaufføren	Poul Snertinge
En Piccolo	Poul Børge Nielsen

Handlingen foregaar:

1. og 2. Billede: Pauls Sommerhus
 3. Billede: Pauls Kontor i Assuranceselskabet »Dana«
 4. Billede: Udenfor Sommerhuset
- Det længste Ophold bliver mellem 2. og 3. Billede

MUSIKPROGRAM:

Orkestret udfører under Ledelse af Kapelmester OVE PETERS
den til Lystspillet hørende Musik

Naar De anskaffer

**Kunstiger
Tænder**

erstatte De en Del
af Deres egen Person—
Er det bedste da for godt?

Leo Kærø
Moderne tandteknisk Laboratorium
Banegaardsplads 8 • Telf. 2385

FRA „DEN LILLE CARUSO“ TIL MAX HANSEN

Eventyret om den lille danske Dreng, der fik Lov til at følge med Folkesangerne rundt paa Münchens Restauranter og gaa omkring med Tallerkenen, og som endte med at blive et Verdensnavn — det genfortæller Max Hansen vel nok engang selv, og det bliver ikke nogen helt almindelig Memoirebog. Han har nemlig ikke alene i sit omflakkende Liv oplevet mere end de fleste, men han har forstaaet at lukke sine Øjne og Øren op, og saa ser han paa sig selv med den Uimponerthed og den muntre Ironi, der vil gøre en saadan Bog charmerende.

De Kapitler, der vil komme til at handle om hans Aar som Vidunderbarnet »Den lille Caroso«, bliver ikke de kedeligste. Herman Bang har engang skrevet en mesterlig Novelle om et Vidunderbarn, men han har kun skildret det triste ved saadan en lille Persons Jagen fra Hotel til Hotel, fra Koncertsal til Koncertsal.

Max Hansen kender det hele. Ogsaa han er af en pengevær Impresario pisket fra By til By. Ogsaa han kender Leden ved at skulle krybe i Barnekostumet og lyve med sin Alder som en gammel Kokette. Men Mindet fra den Tid har ikke bundfældet nogen Bitterhed i hans Sjæl, og han fortæller om den med et Smil. For Eks. om den Periode, hvor Vidunderbarnet trods de korte Fløjlsbukser og Barnekrøllerne og trods Impersarioens Kamp for at stritte mod Naturen var vokset til Mand. Han fik sine første lange Bukser og sin første Forelskelse, og hans Tilbedte var naturligvis ti Aar ældre end han selv. En Dag, da Pressen var inviteret hen paa Hotellet, havde Impersarioen købt et Legetøjstog, som Vidunderbarnet blev beordret til at lege med, mens Journalisterne var der. Men midt under det hele gik Døren op,

(Fortsættes Side 11)

Kapelmester OVE PETERS

og ind traadte Max' Elskede, der med grænseløs Forbavselse saa sin Telbeder ligge og kravle rundt paa Gulvet med et Fut-Tog. Den Dag svor Vinunderbarnet, at nu var det Slut med den lille Caruso, nu vilde han være Max Hansen. Og han blev det. Dog først gennem lange Kampe og bitre Skuffelser. Men hans Trængselstid blev alligevel til Lykke for ham. Den lærte ham Ydmyghed overfor Kunsten og Taknemmelighed for hver lille Anerkendelse. Derfor er Max Hansen den Dag i Dag Jordens mest beskedne Menneske — en Egen-skab, der hos en stor Kunstner er ligesaa klædelig, som den er sjælden. Men først og fremmest lærte Max Hansen i sine Kampaar at arbejde, lærte at tage Skuffelserne og begynde forfra med usvækkelig Energi, hvergang en Chance eller et Haab lukkede sig for ham. Thi den, der af Guderne faar rige Gaver i Vuggen, er som den, der faar skænket et Stykke uopdyrket Land. Det kræver endeløst Slid og pinefuldt Arbejde, hvis Gaven skal blive til Velsignelse. Hvad skrev ikke Holger Drachmann om den tyske Digter Walther von der Vogelweide:

»Walther von der Vogelweide
sang om Verdens lyse Have.
Hvad han bødte, har man glemt.
Walther von der Vogelweide
bødte med sig selv i Fejde
for sine dyre Sangergave,
— ellers var hans Sange glemt«.

Paul Sarauw.